

Zsidó orvosok a magyar haza szolgálatában

Írta: Rosenak Miksa dr.

léltatlanok lennének a háborúban elesett hősi testvéreinkhez, akiknek vérét felekezeti különbség nélkül itta az összes csataterék földje, ha nem követelnők polgári jogainak minden téren való tiszteletbentartását. E jogokkal kötelességek is járnak és ezeket a hazánk és polgártársaink iránt való kötelességeinket híven teljesítjük is.

E kötelességteljesítés eszményi példái a zsidó orvosok.

Nem kisebb ember, mint Virchow professzor mondja, hogy az emberiség nagy hálával tartozik a zsidó orvosoknak, akik évszázadokon át csaknem kizárólagos művelői és terjesztői voltak az orvosi tudománynak és úgy hiszi, hogy a mai zsidók nagyobb fogékonysága az orvostudomány iránt is erre vezethető vissza. Hasonlóképp nyilatkozik egy másik keresztény tudós, Schleiden is az orvosokról „Die Bedeutung der Juden für die Erhaltung und Wiederbelebung der Wissenschaften im Mittelalter” című munkájában.

Talán tényleg ennek tudható be, hogy az újabb orvostudomány legkiválóbb művelői között a zsidók arányszámát messze felülmúlóan találkozzunk a fényes nevek egész sorozatával, akikre büszkén tekinthetünk, mint az újabb orvosi tudomány hatalmas pilléreire. Csak néhány nevet említek:

Baginsky berlini egyetemi tanár, a gyermekgyógyászat és iskolaegészségügy kiváló művelője, Bamberger, a bécsi egyetem néhai világhírű tanára, a nagy Appolzer és Skoda utóda, Ludwig

Brieger berlini egyetemi tanár, patológus, Johann Ludwig Casper, a törvényszéki orvostan híres berlini egyetemi tanára, Hermann Cohn, a boroszlói egyetem nagy szemésztanára. Július Cohnheim, a lipcsei egyetem nagy kórboncnoka, Paul Ehrlich, a nagy urológus, Martin Heidenhain, az anatómus, Jakob Henke, az anatómus, Eduard Hensch, a kiváló gyermekgyógyász, Kaposi, vagy ahogy ma írják az újságok, Kaposi-Kohn Móric hazánkfia, a wieni egyetemen Hebra utóda a bőrgyógyászati tanszéken és az ugyanebben az időben működő másik híres bőrgyógyászprofesszor a wieni egyetemen, Isidor Neumann, Liebreich, Lombroso, Marinorek, Neisser, Remak szenátor, Schnitzler, Störk, Traube és hazánkfia, dr. Bárány, a Nobel-díj nyertese, a két Zuckerkandel és Israel tanár, a berlini zsidó kórház nyugalomba vonult főorvosa, a nagy vese-sebész, akivel megtörtént az a csodálatos dolog, hogy a légi nagyobb zsidóüldözők egyike, a gyászosvégű orosz cár, a háború folyamán mint ellenséges állam alattvalóját kérte a beteg trónörökshöz. Ugyanez az Israel, aki néhány év előtt V. Mohamed török szultánt is megoperálta. A mai sebészet legkiválóbb művelői közül valók Karewsky, Katzenstein és Zondek is, mindhárman a berlini zsidó kórház volt alorvosai, Israel tanítványai.

Itthon a saját hazánkban is találkozunk nagy, tiszteletet érdemlő nevekkel. Hirschler Ignác, a kiváló szemorvos, az első magyar zsidó főrend, dr. Hermann Adolf, a pesti zsidó kórház volt főorvosa, egyetemi magántanár, aki belgyógyász, sebész és gégeész volt egy személyben és mindháromban kiváló.

A mai zsidó kórház megalapítói és fejlesztői: dr. Báron Jónás, a nagy, klasszikusműveltségű, kiváló matematikus, sebész, aki a hetvenes években magyar sebészeti tankönyvet írt; a világhírű klinikus, dr. Stiller Bertalan, akinek az ideges gyomorhajokról és az asztmáról írt könyvei világesemények voltak a belgyógyászati orvosi irodalomban és akinek nevét külföldi belgyógyászati osztályokon gyakran hallottam említeni „der Stillersche Habitus” formájában.

Dr. Szily Adolf, a világhírű szemész, aki a szemfenéki fénytörési rendellenességek terén az „astigmatismus fundi oculi” felfedezésével tette a szemészetben halhatatlanná nevét és az izr. kórház nőgyógyászati osztályának megeremtője, dr. Berczeller Imre, aki Semmelweis-tanulmányával akadémiai dicséretet kapott és Fritsch nőgyógyászatanak magyar fordításával nagy szolgálatot tett orvostanhallgatóknak és orvosoknak egyaránt. Ismert szemész volt a háború alatt elhalt Goldzieher Vilmos is, továbbá a híres nőgyógyász, a szintén elhunyt Grünwald Mór és meg kell említenem dr. Schächter Miksát, a sebészt, a kiváló szónokot, az írás művészt, akinek nagyszerű, „a zsidó orvosokról” tartott előadása nekem is forrásmunkául szolgált, akinek rendkívül magas színvonalú előadásaiért sok zsidó egyesület hálával tartozik és végül, akit talán első helyen kellett volna megemlítenem, a múlt évben korán sírba szállt világhírű sebészt, báró Herczel Manót, aki fiatalon, mint herfelbergi magántanár került haza és itthon megalapítója lett a nyugati modern sebészetnek.

Bocsássanak meg, akiket, bár érdemesek rá, itt már nem sorolhatok fel. De a hiányos névsor is eléggé bizonyítja, hogy

csak a szellemi vakság vagy a gonosz indulat illetheti a zsidókat a destrukció vádjával. A zsidó ott, ahol módja és alkalma nyílik szellemi tehetsége fejlesztésére, nem rombol, hanem épít, teremt, alkot. Csak ott válik destruktívvá, ahol emberhez nem méltó elnyomatásban részesül. Destruktívvá lett Oroszországban, ahol a középkori butaság pogromokkal támasztotta alá a cárizmus boldogságát, ahol azt hitték, hogy a nép legalantasabb szenvedélyeinek felkeltésével elterelhetik a figyelmet a cári autokratizmusról. Destruktívvá és erkölcsileg gyengévé tette a zsidóságot Orosz-Lengyelország, ahol a zsidó – hogy magának emberi életet biztosítson – az őt agyonnyomó törvények súlya alól csak korrupció, vesztegetés útján szabadulhatott.

Ennek látszólag ellentmond, hogy az átkosemlékű bolsevizmus szellemi vezérei között tényleg voltak elvetemedett, gonoszlelkű zsidók vagy zsidó származásúak. Nos, azok a gonoszlelkiiek nem a magyar haza földjén lettek bolsevistákká. Az orosz fogságban, az orosz viszonyok tették őket azokká és nem tudtak felemelkedni arra az értelmi és erkölcsi magaslatra, hogy ami Oroszországban természetes következménye az évszázados elnyomatásnak, az Magyarországon, még ha fanatizmussal nézi is az illető a kommunizmust, teljesen jogosulatlan, megokolatlan és hallatlan merénylet a magyar nép, a magyar munkás, a magyar keresztény és a magyar zsidó ellen egyaránt.

Sikereink, haladásunk titka a nagy erkölcsi erő, a magas etikai érzés, a szorgalom és a kötelességtudás, mely – mint a Socrates daimonja – mindig érezteti, mivel tartozunk hazánknak, vallásunknak és polgártársainknak. És ez a kötelességérzés zott mérvben kell, hogy meglegyen az orvosban.

